

Büszkén hazát árulni

2023 augusztus 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A baloldal is tudta, milyen jó lenne Magyarországnak az olimpia, mégis megfúrták

Hátunkat vessük a falnak, nehogy hanyatt vágódjunk a következ? sorok olvasásakor:

„A Momentum NOlimpia-kampányának köszönhet?, hogy nem ment még cs?dbe idén a magyar állam. Ez nem túlzás, és nem is dicsekvés. Hanem tény. A 2017-es NOlimpia-kampány nemzetment?nek bizonyult.” Donáth (Nemzetment?) Anna írta mindezt. ? most a Momentum elnöke; azé a párté, amely 2017-ben – még lárvaállapotában, mozgalomként – levezényelte hazánk történetének egyik leggusztustalanabb népszavazási kampányát. (Csak azért nem „a” leggusztustalanabbat, mert azt a címet Gyurcsányék a 2004. december 5-i nemzetárulással minden bizonnyal örökre elhódították.)

Donáth Anna szerint tehát nem dicsekvés, hanem tény, hogy cs?dbe ment volna az ország, ha gy?z a pályázatunk, és meg kell építeni mindazt, ami az olimpiához kell. A hölgynek ezek szerint nem t?nt föl, hogy az elmúlt években sorra elkészültek ezek a sportlétesítmények: Puskás Aréna, MVM Dome sportcsarnok, atlétikai stadion és a többi. Mégsem ment cs?dbe az ország. S?t láthatólag minél több minden épül, annál többeknek van munkájuk, annál jobban fut az ország szekere. Ki tudja, miért, a cs?d az olyasmi, ami rendre baloldali kormányok idején támad, kézen fogva a megszorításokkal meg a „kiigazításokkal”, s végül mindig szügyig eladósodásba, IMF-ment?csomagba torkollik.

És az is különös, hogy most Donáth Anna azért veregeti a saját vállát, mert úgymond megóvta a hont a cs?dt?l. Máskor viszont azzal szokott hencegni, amiatt ölelgeti Sargentinit, hogy az áskálódásaik eredményeként sikerült elzárni az uniós pénzcsapokat, Magyarország nem kapja meg a neki járó pénzeket, s Orbán talán bukni fog. (Mindenki láthatja, 2011 óta folyton bukik.)

Fura. Most akkor meg akarja menteni a cs?dt?l Magyarországot Donáth Anna, miként állítja, vagy épp ellenkez?leg, a fizetésképtelenségünkre bazírozik? Csak én észlelek itt némi skizofréniát? Holott nincs itt semmilyen ellentmondás. Valójában

a Macronék zsoldjában, Párizs érdekében végrehajtott olimpiatorpedózás nem nemzetmentés volt, hanem pontosan ugyanolyan hazaárulás, mint a brüsszeli megrendelésre nulla huszonnégyben végzett, Magyarország elleni árokásás.

S akár olimpiai álmot gyilkolnak, akár uniós pénzekt?l fosztanak meg – végs? soron egyazon hadm?veletet hajtják végre. A végcél: hazánk térdre kényszerítése, maradék önállóságunk elvétele, gyarmatkénti betagozásunk a brüsszeli szivárványos szörnybirodalomba. Donáth Annáék ezen munkálkodnak – már amennyiben a harminc ezüstért végrehajtott hazaárulás „munkának” nevezhet?.

Emlékeznek? „Nem az olimpiára, igen a jöv?nkre” – e szlogennel gy?jtötték az aláírásokat az akkoriban még Fekete-Gy?r András vezette anarchistapárt különítményesei. Azt akarták, hogy ne Magyarországon legyen a 2024-es nyári olimpia. Ne valósulhasson meg a sportért él?-haló magyar nemzet évszázados álma. Ne ide jöjjön sok százezer külföldi turista elkölteni a pénzét, megcsodálni szép hazánkat. Ne Magyarországé legyen a dics?ség. Merjünk kicsik lenni!

Pedig régi jussunk lenne a rendezés, hiszen mi vagyunk a világ egyik legeredményesebb sportnemzete. Az el?z?leg Franciaországban és Németországban is „gyakornokoskodó”, majd Magyarországra valamiért (na miért?) visszaejt?erny?ztetett Fegy?r és búbánatos haverjai magasról tettek rá, hogy a budapesti olimpiai pályázat mellett 2015-ben jobb- és baloldali pártok együtt álltak ki, és írtak alá közös szándéknyilatkozatot. Érdekelte is a momentumos kígyóvállúakat, hogy az évszázados nemzeti álom megvalósításáért végre összefogott jobb- és baloldal! Rövid ideig (két esztendeig) úgy t?nt, talán végre létezhet a honban valamiben nemzeti minimum.

Hát nem létezhet.

Párizsból, Torontóból s egyéb csatornanyílásokból el?másztak a momentumos suhancok, és belevágták a rozsdás bök?t az olimpiai pályázatunkba. Akkor se tudtak, most se tudnak semmir?l semmit, fogalmuk sincs makro- és mikroökonómiáról, költség–haszonról, megtérülésr?l, turizmusról. De legf?képpen: a magyar néplélekr?l. Kaptak egy küldetést – és végrehajtották. Lelkivilágukról mindent elárul Fekete-Gy?r egy korábbi kifakadása: „Az nekem nem elég, hogy azért, mert magyar vagyok, azért nekem szeretnem kell a magyar focit.”

A Momentum orvtámadása után aztán a többi balliberális pártból is el?törtek az ?si ösztönök. Azok, melyek folyton arra sarkallják ?ket, hogy rátörjenek saját nemzetükre. A 2015-ös olimpiarendezési szándéknyilatkozaton még ott díszelgett az MSZP-s Horváth Csaba aláírása. Majd ugyan? sz?k két esztend?vel kés?bb egyetlen vállrándítással aláírta a Momentum olimpiagyilkos kezdeményezését. Aztán persze megmagyarázta. Hiszen ahogy a f?nökük mondta, „meg lehet magyarázni”. De ki az az agyhalott, aki elhiszi: azért a pálfordulás, mert két év alatt rájött, a kormány majd mindent ellop?
Nemcsak a szív, hanem az ész is az olimpiai pályázatunk mellett szólt. Végtelen romlottságukat jelzi: ezzel a baloldal is tökéletesen tisztában volt. Honnan veszem? Hát t?lük maguktól. Nézzük csak, miket karattyoltak az olimpiáról el?z?leg! „Az olimpia segíthet abban, hogy egy jobb nemzet legyünk, és egy sikeres olimpia megrendezése után jelent?s nemzetközi elismerést szerezhet Magyarország.” Horváth Csabától való az idézet. Hogy mindezt mennyire gondolta komolyan, föntebb már említettem.

„A budapesti olimpia összeköthetné az embereket. Az olimpia egy nagyon er?s katalizátora lehet gazdaságunknak és a hitünknek. Kell, ami újra optimistává teszi a magyarokat, ami nem pártpolitikai kérdés.

A sport a nemzeti minimum lehet, így az olimpia ügye is ezt szolgálja, ne utáljuk, hanem szeressük egymást.” Ezt a szintén szocialista Kunhalmi Ágnes mondotta 2015 júniusában. Ám maga Karácsony Gergely is föl volt lelkesülve akkoriban, ilyeneket beszélt: „Meg vagyok gy?z?dve, hogy ennek a koncepciónak a megvalósulása jót tenne Budapestnek és jót tenne az országnak. Ezért szavaztam igennel.” Aztán két évvel kés?bb ráébredt, hogy mégsem.

De ne feledkezzünk meg Demszky Gábor akkori f?polgármesterr?l sem, aki 2008-ban (tehát az érett gyurcsányizmus és a megszorítások csúcspontján) így látta egy esetleges budapesti olimpia dolgát: „A 2020-as nyári olimpiai játékok megrendezése nem kényszer, óriási kiugrási lehet?ség lehet az országnak. Ezért fogjuk javasolni, hogy a f?város támogassa a törvényterveztet.” Majd 2009 júliusában, amikor Magyarország már cs?dközelben táncolt, s hamarosan jött az IMF-ment?öv: „Egy évszázadban egyszer van esélyünk arra, hogy az olimpia segítségével hét éven keresztül magunkra irányítsuk a világ figyelmét és végrehajtsuk azokat a beruházásokat, amelyek révén Budapest Európa élvonalában maradhat, és amelyeknek a 90 százaléka az olimpia nélkül is szükséges, s?t elengedhetetlen ahhoz, hogy Budapest élhet?bb, komfortosabb lakóhely legyen. Budapest tehát a nevét kívánja adni a pályázathoz, de az egész nemzet er?feszítésér?l, gy?zni akarásáról állítunk ki bizonyítványt akkor, ha sikerrel készülünk, jelentkezünk az olimpia megrendezésére. Budapest ezen nem veszíthet. Ha az olimpiai felkészítés jegyében elindítjuk ezeket a programokat, ezzel a város nyer, hiszen ezek a beruházások megvalósulnak és itt maradnak akkor is, hogyha az olimpiai pályázat nem lesz sikeres. Az olimpia a leghatékonyabb országépít? és gazdaságélénkít? projekt, vagyis az európai uniós pénzek még sikeresebb lehívásának motorja.”

Azért idéztem ilyen hosszan, hogy látszódjon: egyetlen észérv sem szólt az olimpiai pályázatunk ellen. S ezzel a baloldal is pontosan tisztában volt. Árulásuk ezért megbocsáthatatlan. Igaz, eszük ágában sincs bocsánatot kérni érte, s?t máig büszkék rá.

Pilhál Tamás - www.magyarnemzet.hu

Ajánló